

РЕШЕНИЕ

№ 4811

гр. София, 19.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4243** по описа за **2021** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл.208 – чл.228 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на В. М. Р., ЕГН [ЕГН], чрез адв. А. Д. срещу решение от 06.04.2021 г. по НАХД № 9311/2020г. на СРС, НО, 104-ти състав, с което е потвърден Електронен фиш серия К № 3280004 издаден му от Столичната дирекция на вътрешните работи на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.4 ЗДвП за налагане на административно наказание „глоба” в размер на 400 лв. за извършено нарушение по чл.21, ал.1 ЗДвП.

Касаторът, оспорва решението като неправилно постановено в нарушение на закона. В касационната жалба се излагат подробни съображения относно незаконосъобразност и неправилност на оспореното решение поради издаването му в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Твърди незаконосъобразност на наложеното наказание поради непълно изясняване на фактическата обстановка от страна на АНО, а от там и незаконосъобразно ангажиране на административно - наказателна отговорност. В тази връзка се правят оплаквания, че извършването на нарушението не е установено по безспорен начин, както и вината на нарушителя, тъй като в този участък имало въведено с пътен знак В-26 ограничение от 80 км./ч. Иска се отмяната на съдебното решение и на НП, издадено срещу В. М. Р..

В съдебното заседание, касаторът редовно призован, се предсатвява от адв. Х., който

поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разноси за адвокатско възнаграждение.

Ответникът Отдел „Пътна полиция” – СДВР, уведомен за съдебното заседание, се представлява от юрк. Х., който оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от СГП даде заключение, че подадената касационна жалба е неоснователна.

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима – подадена е от надлежна страна по чл.210, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр. 2 ЗАНН в 14-дневния срок по чл.211, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Административен съд София–град при извършената касационна проверка по чл.218 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН прие следното:

Според задължителните за тази инстанция съгласно чл.220 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН фактически установявания на първоинстанционния съд на 29.12.2019 г. в 12:35 часа, лек автомобил „СУЗУКИ Г. ВИТАРА“ с ДКН [рег.номер на МПС] , собственост на касатора В. М. Р. се е движел в [населено място] по [улица] от бул България към бул. Братя Б., със скорост 83 км./ч. при ограничение на скоростта в този участък от 50 км/ч. за населено място. Нарушението било установено с мобилна система за видеоконтрол - автоматизирано техническо средство тип “TRF1-M” № 560. Заснетото нарушение е онагледено със снимков материал. След установяване на собственика на лекия автомобил на същия е издаден електронен фиш за санкциониране на извършено нарушение по чл.21, ал.1 ЗДвП, установено с автоматизирано техническо средство серия К № 3280004, чрез налагане на глоба в размер на 400 лв. на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.4 ЗДвП.

От правна страна, Софийският районен съд е приел, че атакуваният електронен фиш е издаден в резултат на процедура, проведена без допуснати съществени нарушения, със задължителните съгласно чл.189, ал.4, изр. 2 ЗДвП реквизити, за реално извършено от санкционираното лице деяние, съставляващо административно нарушение по чл.21, ал.2 ЗДвП, с налагане на наказание по вид и размер, съответстващи на определените от закона.

Въззивното решение не страда от сочените от касатора пороци.

„Електронен фиш“ по смисъла на § 6, т.63 от ДР на ЗДвП е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. Съдържанието на електронния фиш и процедурата по издаването му фиш се различават от общите правила по ЗАНН за установяване и санкциониране на административни нарушения. Съгласно чл.189, ал.4 ЗДвП електронният фиш следва да съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Тези реквизити в оспорения електронен фиш са налице. Няма изискване за вписване на датата на издаването му. В чл.189, ал.4 ЗДвП са изброени изчерпателно реквизитите на ЕФ и сред тях не фигурира "дата на съставяне на електронен фиш", за разлика от чл.42, т.2

ЗАНН, който въвежда такъв реквизит на АУАН. Налице е законово изискване за посочване на датата на извършване на нарушението, но не и за дата на неговото съставяне. Последната дата зависи от проверка на собствеността на автомобила, респ. предоставяне на писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, съгласно чл.189, ал. 5 ЗДвП.

Спазени са изискванията за използване на мобилната система за видеоконтрол - автоматизирано техническо средство тип "TRF1-M", с радар TR4D, ID № на устройството 560. Представен е по делото протокол от проверка № 4-38-19/30.10.2019г. от Български институт по метрология, както и удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835 на БИМ, видно от който тази мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение - "TRF1-M", е била изправна към 29.12.2019г.

Правната квалификация на нарушението и съответства на текстовото описание на състава на административното нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП – специалната разпоредба, въз основа на който се санкционират водачите на МПС за управление с превишена скорост в населено място, когато не е налице въведено ограничение с пътен знак.

Въз основа на изложеното касационната инстанция споделя изводите на въззивния съд, че административнонаказателната отговорност на В. М. Р. е законосъобразно ангажирана с електронен фиш серия К № 3280004 с налагане на глоба на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.4 ЗДвП за извършено нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП.

Съгласно Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата /обн. ДВ бр.36 от 19.05.2015г./, издаването на електронен фиш за налагане на административни санкции за нарушения на чл. 21, ал.1 и ал. 2 от ЗДвП вече е допустимо и когато нарушенията бъдат установени и заснети с мобилно автоматизирано техническо средство или система, каквато е и системата в настоящия случай.

По делото е безспорно, че нарушението, за което е наложена глоба с електронния фиш е установено с мобилна камера. В чл. 10 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата е посочено изискването за всяко използване на мобилна камера да се съставя протокол съобразно приложението. Протоколът се попълва при всяка смяна на мястото/участъка за контрол, като при контрол във време на движение с мобилно АТСС се отбелязва началото и краят на контролирания участък. При работа с временно разположени на участък от пътя автоматизирани технически средства и системи за контрол на скоростта, протоколът се попълва за всяко място за контрол. От систематичното тълкуване на трите алинеи на чл. 10 следва, че попълването на такъв протокол е въздигнато като абсолютна предпоставка за законосъобразност на използването на мобилната камера. Съответно в процес за законосъобразност на електронен фиш, издаден за нарушение установено с мобилна камера в тежест на административнонаказващия орган е да представи протокол по чл. 10 от Наредбата, какъвто е представен по делото.

Неоснователно е въведеното в касационната жалба възражение, че вмененото му нарушение не е съставомерно, тъй като в посочения в електронния фиш участък – Околовръстното шосе максимално разрешената скорост е 80 км./ч., ограничение въведено с пътен знак В-26. Видно от писмо изх.№ СОА21-ДИ11-3424-(1) от

12.02.2021г. за процесния участък действително е въведено ограничение с пътен знак В - 26 от 80 км./ч., но едва от 08.12.2020г. съгласно приетия с решение на ПКТОБД от 25.05.2020г. проект за организацията на движението на „Околовръстен път“ в частта от [улица]към [улица]т.е. към датата на извършеното нарушение 29.12.2019г. ограничението на скоростта в процесния участък е била 50 км./ч. за населено място.

Останалите въведени възражения, са обсъдени подробно от въззивния съд, които настоящата инстанция напълно споделя.

След извършената касационна проверка по чл.218, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН тази инстанция не констатира сочените в касационната жалба пороци на обжалваното решение. В рамките на дължимата се по чл.218, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН служебна проверка намира същото за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл.348, т.1, т.1 – 2 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл.221, ал.2, пр.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

С оглед изхода на делото и във връзка с изменение чл.63, ал.3 – ал.5 ЗАНН (ДВ, бр.94 от 29.11.2019г.), искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 (сто) лева, съгласно чл.78, ал.8 ГПК, приложим съгласно чл.144 АПК във вр. чл.37 от Закона за правната помощ и чл.25, ал.1 от Наредбата за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.2006г./.

Водим от горното, Административен съд София – град, VI—ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 06.04.2021 г. по НАХД № 9311/2020г. на СРС, НО, 104-ти състав.

ОСЪЖДА В. М. Р., ЕГН [ЕГН], да заплати на СДВР сумата 100 (сто) лева – разности по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: